Stuk **2199** (2003-2004) – Nr. 2

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

6 april 2004

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het Internationaal Verdrag van 1989 inzake hulpverlening, opgemaakt in Londen op 28 april 1989

VERSLAG

namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Peter De Ridder

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Luc Van den Brande.

Vaste leden :

de heren Freddy Sarens, Walter Vandenbossche, Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy ;

de heren Louis Bril, Peter Gysbrechts, André Moreau, Stefaan Platteau ;

de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete ;

de heren Peter De Ridder, Patrick Hostekint ;

de heer Frans Ramon ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Plaatsvervangers :

mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Erik Matthijs, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Jef Van Looy ;

de heren Julien Demeulenaere, Didier Ramoudt, Marc van den Abeelen, Paul Wille ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Pieter Huybrechts, Johan Van Brusselen ;

de heren Marcel Logist, Jacques Timmermans ;

de heer Eloi Glorieux ;

de heer Jan Roegiers.

Zie :

2199 (2003-2004)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

INHOUD

Blz.

I. Inleidende uiteenzetting door de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie 4

1. Aanleiding voor het akkoord 4

2. Inhoud van de aanpassing van het Verdrag van Brussel van 1910 4

3. Internationale stand van goedkeuring van het verdrag 4

4. Vlaanderen en het verdrag 4

5. Verklaring voor de laattijdige voorlegging van dit verdrag aan het Vlaams Parlement 4

II. Bespreking 5

III. Stemmingen 5

1. Artikelsgewijze stemming 5

2. Stemming over het geheel 5

DAMES EN HEREN,

In de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden werd op datum van dinsdag 30 maart 2004, het ontwerp van decreet "houdende instemming met het Internationaal Verdrag van 1989 inzake hulpverlening, opgemaakt in Londen op 28 april 1989", na bespreking, bij unanimiteit aangenomen.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER GILBERT BOSSUYT, VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

1. Aanleiding voor het akkoord

Bij de aanvang van zijn uiteenzetting preciseert minister Bossuyt dat het voorliggende ontwerp van decreet op het eerste zicht misschien veeleer klein van omvang mag zijn, maar dat het daarom niet minder belangrijk is. Het was met name de ramp met de Amoco Cadiz (in maart 1978) die de onmiddellijke aanleiding vormde voor het hier vandaag voorliggende ontwerp van instemmingsdecreet met het internationaal verdrag inzake hulpverlening op zee. Het was immers naar aanleiding van deze scheepsramp, en de daaruit voortvloeiende zware verontreiniging van zee en strand, dat binnen de Internationale Maritieme Organisatie (IMO), na grondige studie, in 1989 beslist werd om het Verdrag van Brussel van 1910 inzake hulpverlening aan te vullen met enkele bepalingen ter bescherming van het mariene milieu. Tot dan ontbraken – in het kader van het zeerecht – immers de daartoe benodigde internationale wetskrachtige teksten. Het nu voorliggende verdrag bleek het meest geschikte instrument om die leemte op te vullen.

2. Inhoud van de aanpassing van het Verdrag van Brussel van 1910

De minister preciseert dat het voorliggende verdrag ertoe strekt de voorbijgestreefde bepalingen van het Verdrag van 1910 te vervangen en bij scheepvaartongevallen meer belang te hechten aan de bescherming van het mariene milieu. Het zet de hulpverleners bij scheepsrampen er meer bepaald toe aan om ook zorg te dragen voor het bestrijden van de verontreiniging van het mariene milieu, zelfs als er door de hulpverleners geen gunstig resultaat bereikt kan worden met betrekking tot het bergen van het schip en de lading. Het verdrag voorziet dan ook dat de hulpverleners hiervoor een adequate vergoeding kunnen bekomen.

3. Internationale stand van goedkeuring van het verdrag

De minister wijst er daarna op dat het verdrag in werking trad op 14 juli 1996, nadat vijftien landen het hadden geratificeerd. Op dit ogenblik zijn er 44 verdragspartijen, die samen 34,23% van de totale wereldtonnage vertegenwoordigen. Het betreft onder meer landen met lange kustlijnen, zoals de Verenigde Staten, Canada, Australië, China en Rusland en ook negen EU-lidstaten (met name : Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Italië, Nederland, het Verenigd Koninkrijk en Zweden).

4. Vlaanderen en het verdrag

De Vlaamse regering keurde volgens de minister op 12 december 2003 de tekst van het verdrag goed en hechtte haar principiële goedkeuring aan het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag. Na adviesverlening door de Raad van State werd het ontwerpdecreet dan definitief goedgekeurd door de Vlaamse regering op 3 maart 2004.

5. Verklaring voor de laattijdige voorlegging van dit verdrag aan het Vlaams Parlement

De minister kan er ten volle inkomen dat de commissieleden het, in het licht van het feit dat het hier toch om een niet onbelangrijk milieuverdrag gaat, wel vreemd zullen vinden dat het zo lang geduurd heeft (sinds 1989) vooraleer dit verdrag ter goedkeuring werd voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

De verklaring hiervoor moet gezocht worden bij interne institutionele problemen in België. Het heeft met name een hele tijd geduurd vooraleer men in deze tot wat beter afgelijnde bevoegdheden kon komen en vooraleer de bevoegdheid van het Vlaamse gewest erkend en afgelijnd werd.

Zo wijst de minister erop dat het op heden misschien wel duidelijk is dat aangelegenheden zoals de loodsdiensten, de bebakeningsdiensten van en naar de havens, evenals de reddings- en sleepdiensten op zee tot de Vlaamse gewestelijke bevoegdheden behoren, maar dat hierover zeer lang een behoorlijk heftige discussie is gevoerd. De Intermi-

nisteriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid (ICBB) erkende dit gegeven zelfs pas op 27 november 2001.

In de daaraan voorafgaande periode woedde de discussie over dit onderwerp echter volop, en werd de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest ten zeerste betwist. Tot de staatshervorming van 1993 was Vlaanderen hiervoor duidelijk niet bevoegd. In de daaropvolgende periode was het federale ministerie van Buitenlandse Zaken, samen met het Vlaamse Gewest, van oordeel dat het om een gemengd verdrag ging. Maar het federale Bestuur van de Maritieme Zaken deelde deze mening in het geheel niet. En daar ligt meteen de reden waarom de – onbetwistbaar noodzakelijke – procedures jarenlang bemoeilijkt en vertraagd werden. Dienaangaande verklaart de minister in elk geval bijzonder tevreden te zijn dat deze steriele bevoegdheidsdiscussie nu eindelijk achter de rug is.

Afsluitend verzoekt de minister de commissie dan ook om het haar voorgelegde ontwerp van instemmingsdecreet te willen goedkeuren.

II. BESPREKING

De heer *Luc Van den Brande*, commissievoorzitter, daarin bijgetreden door de heer *Etienne Van Vaerenbergh*, meent dat er legio goede redenen zijn om het voorliggende verdrag eindelijk goed te keuren in het Vlaams Parlement.

De heer *Van den Brande* is eveneens goed bekend met de institutionele lijdensweg die de hele kwestie van de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest inzake maritieme aangelegenheden gedurende jaren is geweest. De schets die de minister daarvan in zijn toelichting gegeven heeft, was behoorlijk adequaat. De heer *Van den Brande* verklaart dienaangaande insgelijks tevreden te zijn dat dit alles nu in een geest van partenariaat en gezamenlijke betrokkenheid is opgelost. Het is enkel jammer te moeten vaststellen dat een dermate belangrijke materie jarenlang het voorwerp van interne controverses heeft uitgemaakt. Hij roept de minister dan ook op om niet alleen naar de inhoud, maar ook qua operationalisering van een en ander, ten volle deel te hebben aan de gemaakte afspraken.

III. STEMMINGEN

1. Artikelsgewijze stemming

Artikel 1

Ter stemming gelegd, wordt het eerste artikel van het ontwerp van decreet aangenomen bij unanimiteit van acht stemmen.

Artikel 2

Ter stemming gelegd, wordt daarna ook het tweede artikel van het ontwerp van decreet aangenomen bij unanimiteit van acht stemmen.

2. Stemming over het geheel

In zijn geheel ter stemming gelegd, wordt het ontwerp van decreet “houdende instemming met het Internationaal Verdrag van 1989 inzake hulpverlening, opgemaakt in Londen op 28 april 1989”, tenslotte eveneens aangenomen bij unanimiteit van acht stemmen.

De verslaggever, *De voorzitter,*

Peter DE RIDDER Luc VAN DEN BRANDE